

TOM GEJTS
JOOOŠ

SJAJNIH POSLASTICA
(...ili ne baš)

Liz Pišon
(koja voli slatkiše)

PREVOD: Zoran Penevski

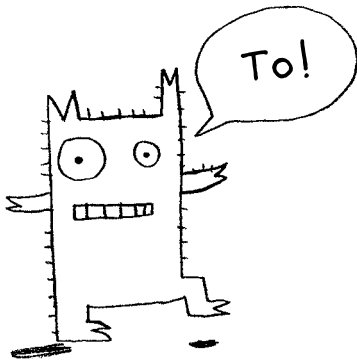
← Slatkiš

malá laguna

Nije slatkiš

Ha!

TOM

ZOMBIE

ZORTAKA

To!

TOON

Šta?

Grrr

PS!

No

OVO je
BEDŽ
ĐAK-ZVEZDA.

Nije moj, nego ga nosi
MARKUS MELDRU.

Našao sam ga
ispod klupe

pa ga pokupio.

Još nije primetio da ga nema.

Sigurno mu se **BEDŽ** otkinuo

i pao sa džemperã.

Vratiću mu ga (jednom).

Gospodin Fulerman je Markusa proglasio za **ĐAKA-ZVEZDU** jer je uradio sve domaće zadatke na vreme i navodno

uložio **VELIKI** napor u učenju.

Markus nije prestajao da **GNJAVI** od momenta kad je stavio taj

BEDŽ. **GNJMI** ima **BEDŽ ĐAKA-ZVEZDE**

još od ranije, a ja ga nemam (**JOŠ UVEK**).

Gospodin Fulerman povremeno bira razne

ĐAKE-ZVEZDE. Primetio sam da su prema onima

koji imaju **BEDŽ ĐAK-ZVEZDA** **NASTAVNICI** mnogo

FINIJI i češće im se **ISTINA JE!**

smeškaju.

Nastavnici se osmehuju!

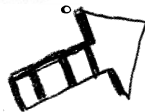
A i možeš da visiš u čitaonici za vreme užine (što bi bilo super za čitanje stripova).

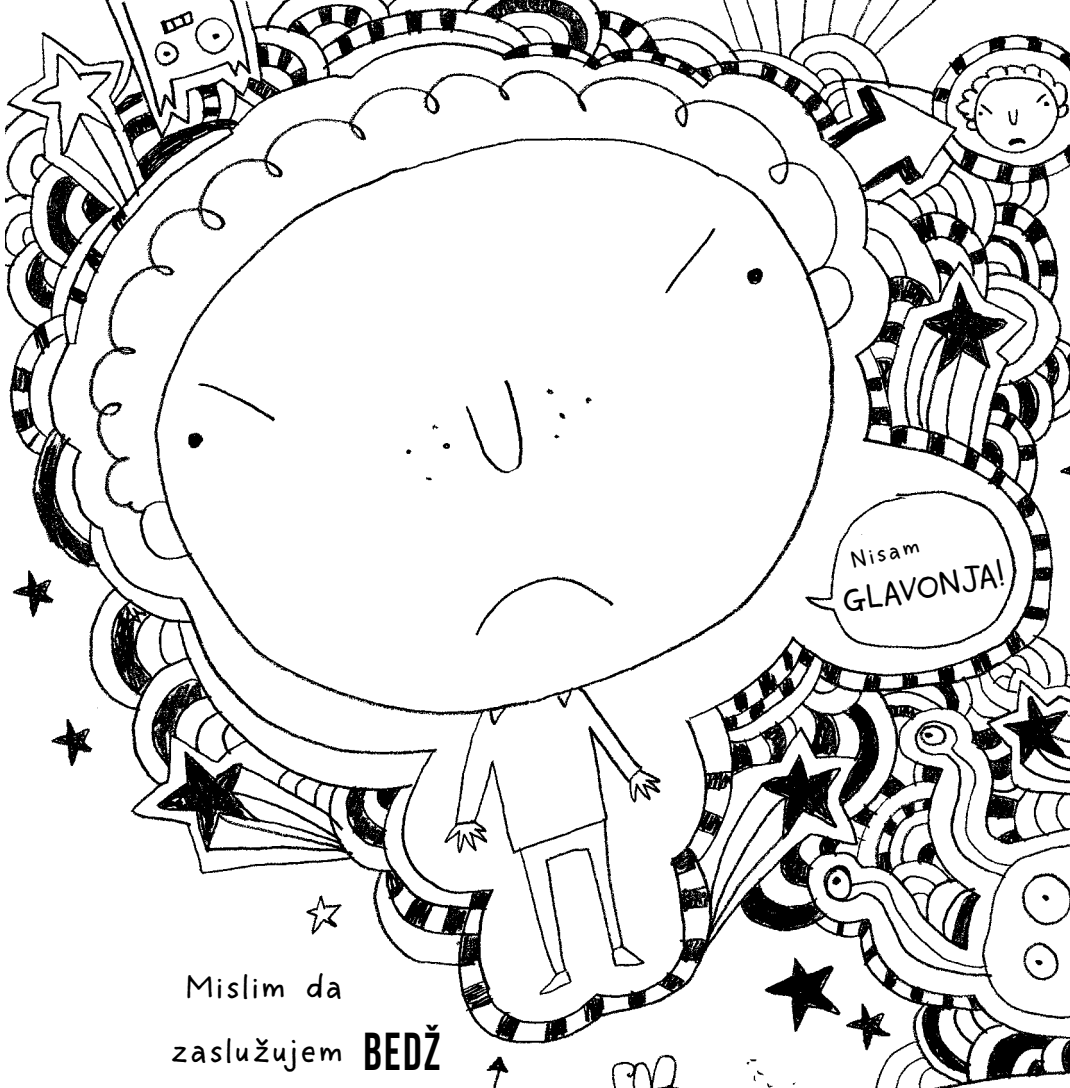
Ovaj novi bedž na izgleda **SAVRŠENO**.

I zato ću od sada, za promenu, **SVE** svoje domaće zadatke da uradim na vreme.

STVARNO hoću taj **BEDŽ.**

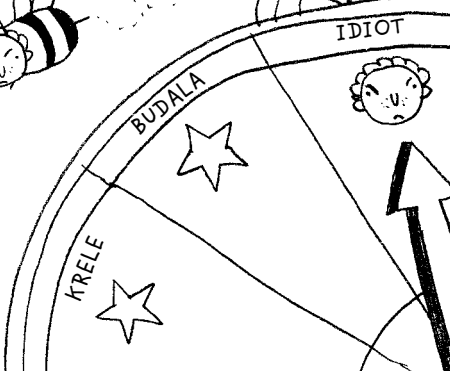
U međuvremenu, evo Markusa kad je pomislio da je **IZGUBIO** svoj bedž. A evo kako je izgledao kad ga je dobio nazad.

Nisam
GLAVONJA!

Mislim da
zaslužujem **BEDŽ**
ĐAKA-ZVEZDE za
ovaj crtež.

Tome, ako bi uložio toliki
NAPOR u domaće zadatke koliki
ulažeš u svoje crteže, bio bi na
putu da zaslužiš ĐAKA-ZVEZDU.

G. Fulerman

Da, gospodine Fulermane, HOĆU. 😊

(Maločas sam to rekao.)

Vraćam se iz škole sa Derekom 😊
(**NAJBOLJIM** drugom i prvim komšijom).

Časkamo o svim **bitnim** STVARIMA kao što su:

★ šta ćemo da KLOPAMO kad dođemo kući

★ ko će sledeći put dobiti **BEDZ ĐAK-ZVEZDA.**

Onda smo opazili nekog ispred nas koji je podsećao na moju gundavu sestru Diliju.

Je l' to Dilija?, upitao me je Derek.
Odgovorio sam mu:

Nisam siguran, možda.

"DIIILIIIIJAAA!...
DIIILIIIIJAAA!..."

Drao sam se - ali me je ona
IGNORISALA.

„Ne čuje me“, rekao sam.

„Ajde da vičemo

GLASNIJE“,

predložio je Derek.

„A i da joj se

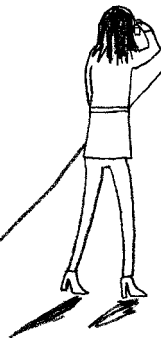
približimo“,

dodao sam.

I tako je

bilo...

DILIJAJA!

Po me što se vidi na Dilijinoj faci,
izgleda da nas je ovoga puta čula.

Hteo sam da je pozdravim - ali sam se
predomislio... odmah.

Nisam bio siguran da je
Diliji bilo **TAKO** drago
što nas vidi.

Potrčali smo   kući umesto toga.

„Tvoja sestra se nešto nije obradovala, zar ne?“,
kazao je Derek ulazeći u svoju kuću.

 „Ne brini“, rekao sam mu.

„Dilija se **NIKAD** ne raduje, ona **UVEK**
tako izgleda.“

(Što je istina.)

Dilija
ujutru.

Dilija po
podne.

Dilija
uveče.

Onda smo uglas obojica rekli:

Ćao

i Videćemo
se kasnije.

Pa sam
ušao unutra.

Čim sam zatvorio vrata

za sobom,

zaboravio sam na Diliju i otišao pravo u kuhinju

jer sam se upravo **setio**

da je mama juče kupila

DŽINOVSKE kesicu

u kojoj je bilo

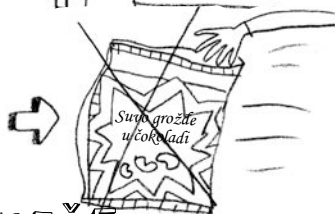
(Mmm mmm mmm.)

Problem je što mama često sakrije dobre **SLATKIŠE**.

Ta je zato što:

1. **SLATKIŠI** se u našoj kući **ODMAH** pojedu. ➔

2. Mama voli da neke **SLATKIŠE** sačuva **SAMO** za goste (što me strašno nervira).

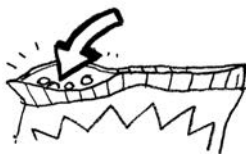
3. Ja **NE SMEM** sam da ih uzimam. **SREĆOM**, postao sam pravi **MAJSTOR** u njihovom pronalaženju.

REZULTAT

Fazon je u tome da OTVORIŠ

kesicu a da je ne POCEPAŠ, tako da izgleda kao da je niko nije dirao.

(Pažljivo i uspećeš.)

Bio sam TOLIKO obuzet tihim

prosipanjem suvog grožđa u ruku da nisam ni

ČUO mamu kako silazi niz

- sve dok nije stigla do

kuhinskih

vrata. ONDA ME JE UHVATILA

PANIKA.

Imao sam tek toliko vremena da NABIJEM

kesicu suvog grožđa u čajnik i ZALUPIM

poklopac pre nego što je mama ušla.

„ZDRAVO, TOME, brzo si stigao iz škole”,
rekla je mama.

(Pokušavam da ne izgledam
kao krivac.)

Objašnjavam mami: „Derek i ja smo SVE vreme jurili *SUPER BRZO* jer smo se trkali. UH! Sad sam STVARNO UMORAN.“ (Ubacio sam deo o UMORU jer imam VEOMA dobar razlog za to.)

I dalje držim u ruci suvo grožđe u čokoladi, ali ono počinje da se **TOPi.**

Zatim sam **STRAŠNO ZEVNUO** i stavio ruku na usta.

Potom sam **STRPAO** što više suvih grožđica unutra tako da mama ne primeti.

(Izgleda da ih je bilo **MNOGO** više nego što sam očekivao - **PROGUT!**)

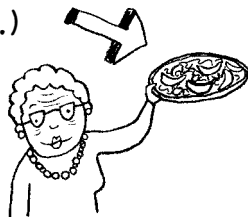
 I plan bi uspeo da mama nije nastavila sa pitanjima. Kaže: „Znaš li da baka **M**ejvis i deda Bob dolaze večeras da pripreme za vas?“

 Ne mogu da govorim jer su mi usta PUNA suvog grožđa u čokoladi. Zato **KLIMAM** potvrdno glavom.

„Idemo na večeru sa nekim tatinim poslovnim prijateljem.“ Osmehujem se i dalje klimam glavom.

  „Imam novu haljinu specijalno za ovu priliku - eh - i **DA ZNAŠ**: baka Mejvis ne mora da kuva; imate sve u pećnici.“ (Što je olakšanje jer nikad ne znaš šta će baka da spremi.)

Pasta i breskve,
očće neko?

Trudim se **IZ SVE SNAGE** da žvaćem grožđe a da mama ne primeti.

POLAKO
POLAKO

Je l' ti to nešto žvaćeš, Tome?

(Nije uspelo, znači.)

Kad sam s mukom izgovorio grožđica samo što nije iz mojih usta.

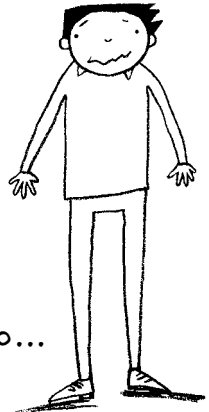
NIŠTA,

IZLETELA

Zato sam uradio **JEDINO** što sam mogao da **smislim** da bih se izvukao iz ove

**VĚOMA
NEZGODNE
SITUACIJE...**

Ovako nekako...

„Lepo od tebe, Tome... A otkud to?“, rekla je mama, uzvrativši mi zagrljajem.

Sve vreme sam žvakao suvo grožđe i POKUŠAVAO da smislim dobar izgovor.

Onda je **IZNENADA** Dilija uletela
MUNJEVITO u kuću i tresnula
vratima za sobom.

„Gde je TOM?“

Bila je prilično iznervirana.

„Šta nije u redu, Dilija?“,

pitala ju je mama.

„OVO

NIJE U REDU!“

Dilija je u ruci

držala **POZVANI** mobilni telefon.

„TI si za ovo KRIV!“,

rekla je pokazujući na mene.

„Šta sam sad uradio?“, kažem, pokušavajući da progutam poslednju grožđicu.
(Stojim blizu mame u slučaju da Dilija stvarno

„**ODLEPI**“.)

Mama kaže: „Kako je Tom mogao da razbije tvoj mobilni? Bio je ovde sa mnom.“

Samo napred, mama.

Dilija je i DALJE veoma

BESNA

 Reći ću ti kako - Tom i onaj njegov blesavi drug su mi se *pikrali* iza leđa i **VRISNULI** MOJE IME tako glasno da sam doživela **FRAS** ⚡

Vidi **SAD**
na šta liči!“

(Zar je to stvarno moglo da se desi?)

i ispustila **MOBILNI**.

Objašnjavam Diliji:

Derek
NIJE
BLESAV.

1. **D**erek ne izgleda BLESAVO.

2. **T**o što se slomio telefon je nesrećni slučaj.

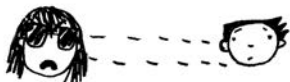
Onda sam napravio **EKSTRA** tužno lice da bih istakao poentu.

„Samo smo hteli da joj se javimo!“,

kažem mami.

Dilija se **MRŠTI** na mene.

Kaže:

Ako me **IKAD** više budeš
video ispred sebe, budi dobar i
NE prilazi mi i ne
OBRAĆAJ mi se!

„Smiri se, Dilija“, rekla je mama, što je nju još više uznemirilo.

„Siguran sam da **T**om nije **nameravao** da ti polomi mobilni. Zar ne, Tome?“

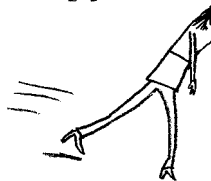
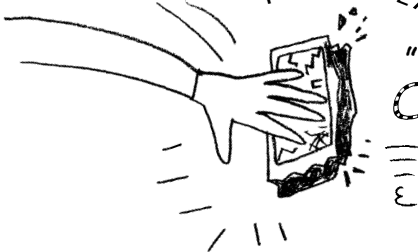
(Odmahujem glavom.)

 „Zar ne može da se popravi?“, dodaje mama.

Dilija je **TRESNULA** mobilni na sto i rekla:

„Srećno vam bilo s tim“, i

ODJURILA u trenu.

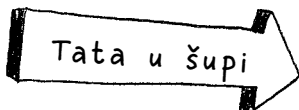
Bacio sam na polupani mobilni

na stolu i rekao mami: „Sada je

stvarno **SLÖMLJEN.**“

„Eh, eh“, kaže mama. Zatim je primetila koliko je sati.

 „Tome, hajde molim te idi do tate i reci mu da požuri. Ne smemo večeras da kasnimo. Kladim se da još radi u svojoj šupi.“

(Ne baš.)

